

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 472/2024
11.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА, чији је пуномоћник Петар Бојовић, адвокат у ..., одлучујући по захтеву за решавање сукоба надлежности између Апелационог суда у Београду и Основног суда у Обреновцу, у седници већа одржаној дана 11.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Обреновцу.

Образложење

Предлагач је дана 09.10.2024. године Основном суду у Обреновцу поднео приговор ради убрзавања поступка, на основу чланова 2. и 7. у складу са чланом 6. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Основни суд у Обреновцу се решењем Р4 П 114/24 од 29.10.2024. године, огласио стварно ненадлежним за поступање по захтеву пуномоћника предлагача АА из ... за утврђење повреде права на суђење у разумном року у предмету тога суда П1 205/11, након чега је предмет уступио Апелационом суду у Београду на одлучивање. Према разлозима решења, увидом у АВП програм утврђено је да је у предмету П1 205/11 у току поступак по жалби пред Апелационим судом у Београду којем је предмет достављен 14.10.2024. године. У таквој ситуацији Основни суд у Обреновцу је нашао да у овој фази поступка није стварно надлежан да о приговору одлучује, па је исти доставио на надлежност Апелационом суду у Београду.

Апелациони суд у Београду није прихватио надлежност за поступање по приговору предлагача, па је списе предмета доставио Врховном суду ради решавања насталог сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности на основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку - ЗВП („Службени гласник СРС“

бр. 25/82, 48/88 и „Службени гласник РС“ бр. 46/95, 18/2005, 85/2015, 45/2013, 55/2014, 6/2015, 106/2015 и 14/22) и члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), Врховни суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Обреновцу.

Према стању у списима, пуномоћник предлагача је 09.10.2024. године поднео приговор Основном суду у Обреновцу ради покретања поступка заштите права на суђење у разумном року у предмету тог суда П1 205/11, са предлогом за убрзање тог поступка и издавање налога судији који води тај поступка да предузме процесне радње које делотворно убрзавају поступак.

Одредбом члана 7. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/2015...92/2023) прописана су правила подношења приговора ради убрзања поступка и поступка по приговору, па је, између осталог, ставом 1. овог члана прописано да странка подноси приговор суду који води поступак или суду пред којим се води поступак ако сматра да је јавни тужилац повредио њено право.

Према томе, приговор је на основу цитиране одредбе члана 7. став 1. наведеног закона правилно поднет Основном суду у Обреновцу јер се утврђење повреде права на суђење у разумном року и убрзање поступка траже управо у поступку који води тај суд (у предмету П1 205/11 Основног суда у Обреновцу), те је стога без утицаја на надлежност овог суда да одлучује о поднетом приговору чињеница што је у међувремену, након подношења приговора, спис предмета послат Апелационом суду у Београду на жалбено одлучивање.

Из изнетих разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 22. став 2. ЗПП у вези са чланом 30. став 2. ЗВП, одлучио као у изреци.

**Председник већа–судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић